

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 3 lipca 1997 r.

Nr 70

TREŚĆ:

Poz.:

USTAWA

- 443** — z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944—1990 osób pełniących funkcje publiczne . 2189

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

- 444** — z dnia 17 czerwca 1997 r. w sprawie określenia trybu wyznaczania zakładów pracy, w których jest wykonywana praca, o której mowa w art. 85 § 1 Kodeksu karnego, szczególnych obowiązków tych zakładów i instytucji użyteczności publicznej w zakresie wykonywania tej pracy oraz szczególnych zasad gospodarowania środkami uzyskanymi z jej wykonywania, jak również szczególnych zasad wynagradzania wyznaczonych pracowników odpowiedzialnych za organizację pracy skazanych i jej przebieg, a także określenia ulg podatkowych dla tych zakładów i instytucji 2196

ROZPORZĄDZENIA:

- 445** — Ministra Gospodarki z dnia 23 czerwca 1997 r. w sprawie rodzaju dokumentów oraz zakresu informacji wymaganych przy składaniu wniosku o udzielenie koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie przywozu z zagranicy paliw mineralnych, olejów mineralnych i produktów ich destylacji, napojów alkoholowych oraz wyrobów tytoniowych 2198
- 446** — Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 czerwca 1997 r. w sprawie kwalifikacji zawodowych, jakie powinni posiadać strażacy Państwowej Straży Pożarnej na określonych stanowiskach służbowych, oraz etatów stopni służbowych dla poszczególnych stanowisk 2199
- 447** — Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 czerwca 1997 r. w sprawie nadania osobowości prawnej Akcji Katolickiej Archidiecezji Białostockiej oraz Akcjom Katolickim Diecezji Kieleckiej i Toruńskiej 2212
- 448** — Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 czerwca 1997 r. w sprawie nadania osobowości prawnej Katolickiemu Stowarzyszeniu Młodzieży Archidiecezji Poznańskiej 2212

443

USTAWA

z dnia 11 kwietnia 1997 r.

o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944—1990 osób pełniących funkcje publiczne.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. W Sądzie Apelacyjnym w Warszawie tworzy się Wydział do Spraw Lustracji — Sąd Lustracyjny, zwany dalej „Sądem Lustracyjnym”.

2. Do właściwości Sądu Lustracyjnego należy orzekanie o zgodności z prawdą oświadczeń dotyczących pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa wymienionych w ustawie lub współpracy z tymi organami w okresie od dnia 22 lipca 1944 r. do dnia 10 maja 1990 r.

Art. 2. 1. Organami bezpieczeństwa państwa w rozumieniu ustawy są:

- 1) Resort Bezpieczeństwa Publicznego Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego,
- 2) Ministerstwo Bezpieczeństwa Publicznego,
- 3) Komitet do Spraw Bezpieczeństwa Publicznego,
- 4) jednostki organizacyjne podległe organom, o których mowa w pkt 1—3,
- 5) instytucje centralne Służby Bezpieczeństwa Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz podległe im jednostki terenowe w wojewódzkich, powiatowych i równorzędnych komendach Milicji Obywatelskiej oraz w wojewódzkich, rejonowych i równorzędnych urzędach spraw wewnętrznych,
- 6) Zwiad Wojsk Ochrony Pogranicza,
- 7) Zarząd Główny Służby Wewnętrznej jednostek wojskowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz podległe mu komórki,
- 8) Informacja Wojskowa,
- 9) Wojskowa Służba Wewnętrzna,
- 10) Zarząd II Sztabu Generalnego Wojska Polskiego,
- 11) inne służby Sił Zbrojnych prowadzące działania operacyjno-rozpoznawcze lub dochodzeniowo-śledcze, w tym w rodzajach broni oraz w okręgach wojskowych.

2. Do organów bezpieczeństwa państwa w rozumieniu ustawy należą także organy i instytucje cywilne i wojskowe państw obcych o zadaniach podobnych do zadań organów, o których mowa w ust. 1.

3. Jednostkami Służby Bezpieczeństwa w rozumieniu ustawy są te jednostki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, które z mocy prawa podlegały rozwiązaniu w chwili zorganizowania Urzędu Ochrony Państwa, oraz te jednostki, które były ich poprzedniczkami.

Art. 3. 1. Osobami pełniącymi funkcje publiczne w rozumieniu ustawy są: Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, poseł, senator oraz osoba powołana, wybrana lub mianowana na określone w innych ustawach kierownicze stanowisko państwowe, przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Sejm, Prezydium Sejmu, Senat, Sejm i Senat lub Prezesa Rady Ministrów, a także Szef Służby Cywilnej, dyrektor generalny w ministerstwie, urządzie centralnym lub urządzie wojewódzkim oraz sędzia i prokurator.

2. Osobami pełniącymi funkcje publiczne w rozumieniu ustawy są również: członkowie rad nadzorczych, członkowie zarządów, dyrektorzy programów oraz dyrektorzy ośrodków regionalnych i agencji „Telewizji Polskiej — Spółka Akcyjna” i „Polskiego Radia — Spółka Akcyjna”, dyrektor generalny Polskiej Agencji Prasowej, dyrektorzy biur, redaktorzy naczelni oraz kierownicy oddziałów regionalnych Polskiej Agencji Prasowej, prezes Polskiej Agencji Informacyjnej, wiceprezesi, członkowie zarządu oraz dyrektorzy — redaktorzy naczelni Polskiej Agencji Informacyjnej.

Art. 4. 1. Współpracą w rozumieniu ustawy jest świadoma i tajna współpraca z ogniwami operacyjnymi lub śledczymi organów bezpieczeństwa państwa w charakterze tajnego informatora lub pomocnika przy operacyjnym zdobywaniu informacji.

2. Współpracą w rozumieniu niniejszej ustawy nie jest działanie, którego obowiązek wynikał z ustawy obowiązującej w czasie tego działania.

Art. 5. Za dowód pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa może być uznany akt nominacji, umowa o pracę lub inny wiarygodny dokument, także stwierdzający pobieranie emerytury lub renty z tytułu takiego zatrudnienia.

Rozdział 2

Oświadczenia

Art. 6. 1. Obowiązek złożenia oświadczenia, dotyczącego pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z tymi organami w okresie od dnia 22 lipca 1944 r. do dnia 10 maja 1990 r., zwanego dalej „oświadczeniem”, mają osoby, o których mowa w art. 7.

2. Oświadczenia osób, o których mowa w art. 7, składane są w chwili wyrażenia zgody na kandydowanie lub zgody na objęcie funkcji.

Art. 7. 1. Oświadczenia składają:

- 1) kandydat na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej — Państwowej Komisji Wyborczej,
- 2) kandydat na posła lub senatora — Państwowej Komisji Wyborczej za pośrednictwem okręgowej komisji wyborczej,
- 3) osoba desygnowana na stanowisko Prezesa Rady Ministrów — Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej,
- 4) kandydat na kierownicze stanowisko państwowe, na które powołuje lub mianuje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej lub Prezes Rady Ministrów — powołującemu lub mianującemu,
- 5) kandydat na kierownicze stanowisko państwowe, na które powołuje, wybiera lub mianuje Sejm, Prezydium Sejmu lub Sejm i Senat — Marszałkowi Sejmu,
- 6) kandydat na kierownicze stanowisko państwowe, na które powołuje lub mianuje Senat — Marszałkowi Senatu,
- 7) kandydat na stanowisko Szefa Służby Cywilnej lub dyrektora generalnego w ministerstwie, urządzie centralnym lub urządzie wojewódzkim — Prezesa Rady Ministrów,
- 8) członek Trybunału Konstytucyjnego lub sędzia Trybunału Stanu — Marszałkowi Sejmu,
- 9) osoba ubiegająca się o nominację sędziowską — Ministrowi Sprawiedliwości,
- 10) osoba ubiegająca się o nominację prokuratorowską — Prokuratorowi Generalnemu,
- 11) kandydaci na stanowiska w „Telewizji Polskiej — Spółka Akcyjna” oraz w „Polskim Radiu — Spółka

Akcyjna" — Przewodniczącemu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji,

12) kandydaci na stanowiska w Polskiej Agencji Prasowej i Polskiej Agencji Informacyjnej — Prezesowi Rady Ministrów.

2. Oświadczeń nie składają osoby, które urodziły się po dniu 10 maja 1972 r.

3. Tryb składania oświadczeń przez osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, określają przepisy odpowiednich ordynacji wyborczych.

4. Organy, którym składane są oświadczenia, zwracają się niezwłocznie, z zastrzeżeniem ust. 5, do Sądu Lustracyjnego o stwierdzenie zgodności oświadczeń z prawdą.

5. O stwierdzenie zgodności z prawdą oświadczenia kandydata na posła lub senatora występuje się jedynie w przypadku, gdy zostanie on wybrany.

Art. 8. Oświadczenie, o którym mowa w art. 6, może złożyć do Sądu Lustracyjnego również osoba, która przed dniem wejścia w życie ustawy pełniła funkcję publiczną, a która została publicznie pomówiona o fakt pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w okresie od dnia 22 lipca 1944 r. do dnia 10 maja 1990 r.

Art. 9. Osoby składające oświadczenie, w zakresie jego treści, są zwolnione z mocy prawa z obowiązku zachowania tajemnicy państwowej i służbowej.

Art. 10. Wzór oświadczenia stanowi załącznik do ustawy.

Art. 11. 1. Treść oświadczenia osoby, o której mowa w art. 7 lub art. 8, o fakcie jej pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi, w części A określonej wzorem stanowiącym załącznik do ustawy, podaje niezwłocznie do publicznej wiadomości w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” organ, któremu oświadczenie zostało złożone, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Treść oświadczenia kandydata na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, posła lub senatora o fakcie ich pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi, w części A określonej wzorem stanowiącym załącznik do ustawy, podaje się do publicznej wiadomości w obwieszczeniu wyborczym.

Rozdział 3

Organizacja Sądu Lustracyjnego

Art. 12. 1. Sąd Lustracyjny składa się z 21 sędziów sądów apelacyjnych i wojewódzkich oddelegowanych na okres 4 lat przez Ministra Sprawiedliwości.

2. Delegowanym, o którym mowa w ust. 1, może być sędzia wskazany przez Krajową Radę Sądownictwa spośród sędziów wybranych przez zgromadzenia ogólnie sądów apelacyjnych i wojewódzkich.

Art. 13. 1. Przewodniczącym Sądu Lustracyjnego jest sędzia wchodzący w jego skład, będący sędzią sądu apelacyjnego.

2. Kandydata na przewodniczącego Sądu Lustracyjnego przedstawia prezesowi Sądu Apelacyjnego w Warszawie Sąd Lustracyjny. Kandydat wybierany jest większością co najmniej 2/3 głosów ustawowej liczby sędziów Sądu Lustracyjnego. Przedstawionego kandydata powołuje na stanowisko prezes Sądu Apelacyjnego w Warszawie.

3. Jeżeli kandydat, o którym mowa w ust. 2, nie został powołany przez prezesa Sądu Apelacyjnego w Warszawie, przedstawia on Sądowi Lustracyjnemu swojego kandydata.

4. Kandydat przedstawiony przez prezesa Sądu Apelacyjnego w Warszawie zostaje wybrany na przewodniczącego Sądu Lustracyjnego w głosowaniu, większością co najmniej 2/3 głosów ustawowej liczby sędziów Sądu Lustracyjnego.

5. Jeżeli kandydat, o którym mowa w ust. 4, nie zostanie wybrany w trybie przewidzianym w tym przepisie, Sąd Lustracyjny wybiera przewodniczącego większością głosów ustawowej liczby sędziów.

6. W razie niewybrania przewodniczącego Sądu Lustracyjnego w trybie ust. 5, przewodniczącego powołuje prezes Sądu Apelacyjnego w Warszawie.

Art. 14. 1. Odwołanie przewodniczącego Sądu Lustracyjnego może nastąpić bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej 2/3 ustawowego składu Sądu Lustracyjnego, na wniosek co najmniej 1/3 takiego składu albo na wniosek prezesa Sądu Apelacyjnego w Warszawie.

2. Delegowanie do Sądu Lustracyjnego wygasa wskutek:

- 1) odwołania sędziego w trybie przewidzianym w innych ustawach,
- 2) długotrwałej choroby uniemożliwiającej orzekanie,
- 3) prośby sędziego popartej przez prezesa Sądu Apelacyjnego w Warszawie, a uwzględnionej przez Ministra Sprawiedliwości,
- 4) śmierci sędziego.

Art. 15. W sekretariacie Sądu Lustracyjnego są zatrudnione wyłącznie osoby, które zostały dopuszczone do tajemnicy państwowej, w rozumieniu przepisów o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej.

Art. 16. W zakresie nie uregulowanym ustawą do organizacji Sądu Lustracyjnego stosuje się odpowiednio przepisy o ustroju sądów powszechnych.

Art. 17. 1. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego powołuje Rzecznika Interesu Publicznego oraz jego dwóch zastępców, którym w postępowaniu przed Sądem Lustracyjnym przysługują prawa strony. Są oni powoływani, na okres 4 lat, spośród osób wyróżniających się wiedzą prawniczą, posiadających kwalifikacje wymagane do zajmowania stanowiska sędziego

i nie zatrudnionych w organach administracji państwowej.

2. Do Rzecznika Interesu Publicznego oraz jego zastępców stosuje się przepisy art. 42 ust. 2 i 3.

3. Dla obsługi administracyjno-biurowej tworzy się Biuro Rzecznika Interesu Publicznego.

4. Rzecznik Interesu Publicznego, jego zastępcy i upoważnieni pracownicy jego Biura mają pełny i swobodny dostęp do materiałów archiwalnych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Ministerstwa Obrony Narodowej wytworzonych do dnia 10 maja 1990 r.

Rozdział 4

Postępowanie przed Sądem Lustracyjnym

Art. 18. 1. Postępowanie przed Sądem Lustracyjnym, zwane dalej „postępowaniem lustracyjnym”, toczy się z zachowaniem zasad tajności i ochrony danych osobowych.

2. Akta postępowania lustracyjnego mają klauzulę „Tajne specjalnego znaczenia”.

Art. 19. W postępowaniu lustracyjnym w zakresie nie uregulowanym przepisami niniejszej ustawy stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.

Art. 20. Do osoby poddanej postępowaniu lustracyjnemu, zwanej dalej „osobą lustrowaną”, mają zastosowanie przepisy dotyczące oskarżonego w postępowaniu karnym. Osoba lustrowana może korzystać z pomocy jednego obrońcy będącego adwokatem.

Art. 21. 1. Sąd Lustracyjny rozpoznaje sprawę w pierwszej instancji w składzie 3 sędziów z udziałem protokolanta.

2. Jeżeli zachodzi konieczność przesłuchania osoby lustrowanej, świadków albo biegłych, Sąd Lustracyjny wyznacza rozprawę. Rozprawa odbywa się z wyłączeniem jawności.

3. Postępowanie kończy się wydaniem orzeczenia na piśmie. Orzeczenie zawiera oznaczenie sądu, jego skład, datę wydania orzeczenia, miejsce rozpoznania sprawy, dane określające tożsamość osoby lustrowanej oraz treść rozstrzygnięcia wraz z uzasadnieniem.

Art. 22. W przypadku gdy w trakcie postępowania lustracyjnego zostanie stwierdzone, iż osoba lustrowana, podejmując współpracę z organami bezpieczeństwa państwa, działała pod przymusem w obawie utraty życia lub zdrowia przez nią lub osoby dla niej najbliższe w rozumieniu przepisów Kodeksu karnego, fakt ten podawany jest w orzeczeniu Sądu Lustracyjnego.

Art. 23. 1. Orzeczenie Sądu Lustracyjnego wraz z uzasadnieniem doręcza się niezwłocznie osobie lustrowanej.

2. W terminie 7 dni od dnia otrzymania orzeczenia osobie lustrowanej przysługuje prawo złożenia odwo-

łania, w którym może ona również złożyć wnioski dowodowe.

Art. 24. 1. Sąd Lustracyjny rozpoznaje odwołanie w składzie 5 sędziów, z wyłączeniem tych sędziów, którzy uczestniczyli w postępowaniu w pierwszej instancji. Przewodniczącym składu jest sędzia sądu apelacyjnego.

2. Odwołanie rozpoznaje się na rozprawie.

3. Rozprawę wyznacza się na dzień przypadający w ciągu 7 dni od dnia otrzymania odwołania.

4. Orzeczenie Sądu Lustracyjnego wydane w drugiej instancji jest prawomocne.

5. Od orzeczenia Sądu Lustracyjnego wydanego w drugiej instancji przysługuje kasacja.

Art. 25. Sąd Lustracyjny umarza postępowanie, gdy brak jest dokumentów dotyczących osoby lustrowanej.

Art. 26. W stosunku do osoby kandydującej na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Sąd Lustracyjny wydaje orzeczenie w pierwszej instancji najpóźniej w terminie do 21 dnia przed dniem wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, a w drugiej instancji najpóźniej w terminie do 3 dnia przed dniem tych wyborów.

Art. 27. 1. Do wznowienia postępowania lustracyjnego, w zakresie nie uregulowanym przepisami niniejszej ustawy, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.

2. Postępowanie lustracyjne zakończone prawomocnym orzeczeniem wznowia się, jeżeli:

- 1) w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstwa, które zostało stwierdzone prawomocnym wyrokiem, a istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, że przestępstwo to mogło mieć wpływ na treść orzeczenia,
- 2) po wydaniu orzeczenia ujawnią się nowe fakty lub dowody nie znane przedtem sądowi, wskazujące na to, że:
 - a) osoba lustrowana w oświadczeniu podała prawdę, a została błędnie uznana za oświadczką nieprawdę,
 - b) osoba lustrowana w oświadczeniu podała nieprawdę, a została błędnie uznana za oświadczką prawdę.

3. Postępowanie lustracyjne może być wznowione z urzędu lub na wniosek osoby, w sprawie której wydano prawomocne orzeczenie, albo na wniosek prezesa Sądu Apelacyjnego w Warszawie.

4. W razie śmierci osoby, w sprawie której wydano prawomocne orzeczenie, wniosek o wznowienie postępowania lustracyjnego na jej korzyść może także złożyć jej krewny w linii prostej, przysposabiający lub przysposobiony, rodzeństwo oraz małżonek.

Art. 28. Prawomocne orzeczenie Sądu Lustracyjnego, stwierdzające niezgodność z prawdą oświadczenia

osoby lustrowanej, podaje się niezwłocznie do publicznej wiadomości w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 29. Rezygnacja osoby lustrowanej z pełnienia funkcji publicznej lub kandydowania na taką funkcję albo odwołanie jej z takiej funkcji powoduje umorzenie postępowania lustracyjnego.

Art. 30. Prawomocne orzeczenie Sądu Lustracyjnego, stwierdzające fakt złożenia przez osobę lustrowaną fałszywego oświadczenia, jest równoznaczne z utratą kwalifikacji moralnych niezbędnych do zajmowania funkcji publicznych określanych w odpowiednich ustawach jako: nieskazitelność charakteru, nieposzlakowana opinia, nienaganna opinia, dobra opinia obywatelska bądź przestrzeganie podstawowych zasad moralnych. Po upływie 10 lat od dnia uprawomocnienia, orzeczenie Sądu Lustracyjnego uznaje się za niebyłe.

Art. 31. 1. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji, Minister Obrony Narodowej i Szef Urzędu Ochrony Państwa udziela Sądowi Lustracyjnemu pomocy niezbędnej dla realizacji jego zadań. W szczególności obowiązani są na żądanie tego sądu udostępnić mu wszelkie, łącznie z zawierającymi tajemnicę państwową, materiały operacyjne i archiwalne, a także inne dokumenty niezbędne do przeprowadzenia dowodów w postępowaniu lustracyjnym.

2. Na żądanie Sądu Lustracyjnego organy wymienione w ust. 1 zwolnią z obowiązku zachowania tajemnicy państwowej podległych im funkcjonariuszy, żołnierzy, pracowników oraz inne osoby obowiązane do jej zachowania, umożliwiając przesłuchanie ich w charakterze świadków lub biegłych.

3. Instytucje i organy państwowe obowiązane są na żądanie Sądu Lustracyjnego udzielić mu niezbędnej pomocy w postępowaniu lustracyjnym. Jeżeli instytucje i organy państwowe dysponują materiałami, które według ich oceny mogą mieć istotne znaczenie dowodowe w postępowaniu lustracyjnym, mają obowiązek materiały te niezwłocznie dostarczyć Sądowi Lustracyjnemu.

4. Inni niż wymienieni w ust. 1 i 3 dysponenti dokumentów bądź informacji przydatnych w ustalaniu prawdy w postępowaniu lustracyjnym obowiązani są do powiadomienia Sądu Lustracyjnego o fakcie ich posiadania.

Art. 32. Przewodniczący Sądu Lustracyjnego uzgadnia z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministrem Obrony Narodowej oraz z Szefem Urzędu Ochrony Państwa szczegółowy tryb udostępniania dokumentów, o których mowa w art. 31 ust. 1.

Art. 33. 1. W razie potrzeby Sąd Lustracyjny ma prawo, także z udziałem biegłych, wstępu do tych pomieszczeń organów wymienionych w art. 31, w których dokumenty niezbędne do przeprowadzenia postępowania lustracyjnego są przechowywane bądź archiwizowane.

2. Biegłych powołanych przez Sąd Lustracyjny dopuszcza się do tajemnicy państwowej, w rozumieniu przepisów o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej.

Art. 34. 1. Nie ponosi odpowiedzialności karnej, kto posiadając bezprawnie stanowiący tajemnicę państwową dokument lub jakikolwiek inny materiał zawierający informację o czyjejkolwiek pracy lub służbie w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi, przekaze je Sądowi Lustracyjnemu w terminie do 90 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Kto po terminie określonym w ust. 1 posiada lub rozpowszechnia dokumenty lub materiały, o których mowa w tym przepisie,

podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

3. Kto, powołując się na posiadanie dokumentów lub materiałów, o których mowa w ust. 1, albo na znajomość ich treści, w publikacji lub w inny sposób publicznie pomawia inną osobę o fakt pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 2 oraz karze grzywny od 50.000 złotych do 250.000 złotych.

4. Kto powołuje się na swoją wiedzę co do innej osoby pełniącej funkcję publiczną o jej pracy lub służbie w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi, w celu zmuszenia tej osoby do określonego zachowania się,

podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10 oraz karze grzywny od 10.000 złotych do 250.000 złotych.

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 35. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Urzędzie Ochrony Państwa (Dz. U. Nr 30, poz. 180, z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i Nr 107, poz. 461, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515, z 1996 r. Nr 59, poz. 269, Nr 106, poz. 496 i Nr 156, poz. 775 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11b:

a) w ust. 2 w zdaniu drugim kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „z wyjątkiem dokumentów i materiałów niezbędnych Sądowi Lustracyjnemu w postępowaniu lustracyjnym.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Szef Urzędu Ochrony Państwa na żądanie Sądu Lustracyjnego przekazuje wszelkie posiadane dokumenty i materiały niezbędne w postępowaniu lustracyjnym, dotyczące osób objętych tym postępowaniem.”;

2) w art. 12 w ust. 1 na końcu skreśla się kropkę i dodaje wyrazy „lub przeprowadzenia postępowania lustracyjnego.”;

3) w art. 13 w ust. 1 w zdaniu pierwszym kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „z zastrzeżeniem art. 13a.”;

4) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„Art. 13a. Urząd Ochrony Państwa nie może przy wykonywaniu swoich zadań korzystać z tajnej współpracy osób, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944—1990 osób pełniących funkcje publiczne (Dz. U. Nr 70, poz. 443).”

Art. 36. W ustawie z dnia 27 września 1990 r. o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 67, poz. 398 i Nr 79, poz. 465, z 1993 r. Nr 45, poz. 205 oraz z 1995 r. Nr 95, poz. 472) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 41 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Do zgłoszenia należy również dołączyć oświadczenie, o którym mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944—1990 osób pełniących funkcje publiczne (Dz. U. Nr 70, poz. 443).”;

2) w art. 43 w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Na liście zamieszcza się również treść oświadczenia, o którym mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944—1990 osób pełniących funkcje publiczne (Dz. U. Nr 70, poz. 443), w części określonej w art. 11 ust. 2 tejże ustawy.”;

3) w art. 44 wyrazy „lub utracili prawo wybieralności” zastępuje się wyrazami „, utracili prawo wybieralności lub złożyli niezgodne z prawdą oświadczenie, o którym mowa w art. 41 ust. 4”.

Art. 37. W ustawie z dnia 10 maja 1991 r. — Ordynacja wyborcza do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1994 r. Nr 54, poz. 224) w art. 19 w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem, a po pkt 5 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) złożenia niezgodnego z prawdą oświadczenia, o którym mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944—1990 osób pełniących funkcje publiczne (Dz. U. Nr 70, poz. 443).”

Art. 38. W ustawie z dnia 28 maja 1993 r. — Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 45, poz. 205, z 1995 r. Nr 132, poz. 640 i z 1997 r. Nr 47, poz. 297) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 81 w ust. 5 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) oświadczenie, o którym mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa

państwa lub współpracy z nimi w latach 1944—1990 osób pełniących funkcje publiczne (Dz. U. Nr 70, poz. 443).”;

2) w art. 86 w ust. 1 kropkę zastępuje się przecinkiem oraz dodaje się wyrazy „w tym treść oświadczenia, o którym mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944—1990 osób pełniących funkcje publiczne (Dz. U. Nr 70, poz. 443), w części określonej w art. 11 ust. 2 tejże ustawy.”;

3) w art. 93 w ust. 1 po wyrazach „z każdej listy” dodaje się wyrazy „, w szczególności treść oświadczenia, o którym mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944—1990 osób pełniących funkcje publiczne (Dz. U. Nr 70, poz. 443), w części określonej w art. 11 ust. 2 tejże ustawy”;

4) w art. 131 w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem, a po pkt 5 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) złożenia niezgodnego z prawdą oświadczenia, o którym mowa w art. 81 ust. 5 pkt 4.”

Art. 39. W ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędzie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 106, poz. 491) w art. 9 w ust. 1 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „z wyjątkiem dokumentów i materiałów niezbędnych Sądowi Lustracyjnemu w postępowaniu lustracyjnym.”

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 40. 1. Obowiązek złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 6, mają również osoby pełniące w dniu wejścia w życie ustawy funkcje publiczne; przepis art. 7 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Osoba, o której mowa w ust. 1, składa oświadczenie do Sądu Lustracyjnego w terminie 7 dni od dnia jego pierwszego posiedzenia, z zastrzeżeniem art. 42 ust. 2.

3. Treść oświadczenia osoby, o której mowa w ust. 1, o fakcie jej pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi, w części A określonej wzorem stanowiącym załącznik do ustawy, podaje do wiadomości publicznej w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” Sąd Lustracyjny.

4. Postępowanie lustracyjne w stosunku do osoby, o której mowa w ust. 1, przeprowadza się na zasadach i w trybie przewidzianym w niniejszej ustawie, z zastrzeżeniem art. 42.

Art. 41. Zgromadzenia ogólne sędziów sądów, o których mowa w art. 12 ust. 2, odbywają się najpóźniej w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 42. 1. Pierwsze posiedzenie Sądu Lustracyjnego odbywa się najpóźniej w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Sędzia Sądu Lustracyjnego składa oświadczenie, o którym mowa w art. 6, na pierwszym posiedzeniu Sądu Lustracyjnego.

3. Na pierwszym posiedzeniu Sąd Lustracyjny w pełnym składzie 21 sędziów przeprowadza, w trybie

przewidzianym niniejszą ustawą, postępowanie lustracyjne dotyczące swoich sędziów. Sędzia, którego postępowanie dotyczy, nie bierze udziału w tym postępowaniu.

Art. 43. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

Załącznik do ustawy z dnia 11 kwietnia 1997 r. (poz. 443)

**Wzory oświadczeń
o pracy lub służbie w organach bezpieczeństwa państwa
lub współpracy z nimi
w okresie od dnia 22 lipca 1944 r. do dnia 10 maja 1990 r.**

Część A

Ja syn/córka
(imię i nazwisko, nazwisko rodowe) (imię ojca)

urodzony/urodzona zamieszkały/zamieszkała
(data i miejsce urodzenia) (adres zamieszkania)

legitymujący się/legitymująca się świadom/świa-
(nazwa dokumentu stwierdzającego tożsamość, jego numer i numer PESEL)

doma odpowiedzialności za złożenie fałszywego oświadczenia, po zapoznaniu się z treścią ustawy z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944—1990 osób pełniących funkcje publiczne (Dz. U. Nr 70, poz. 443), oświadczam, że nie pracowałem/nie pracowałam, nie pełniłem/nie pełniłam służby, ani nie byłem/nie byłam świadomym i tajnym współpracownikiem organów bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 i 4 powołanej ustawy.

.....
(własnoręczny podpis)

Ja syn/córka
(imię i nazwisko, nazwisko rodowe) (imię ojca)

urodzony/urodzona zamieszkały/zamieszkała
(data i miejsce urodzenia) (adres zamieszkania)

legitymujący się/legitymująca się świadom/świa-
(nazwa dokumentu stwierdzającego tożsamość, jego numer i numer PESEL)

doma odpowiedzialności za złożenie fałszywego oświadczenia, po zapoznaniu się z treścią ustawy z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944—1990 osób pełniących funkcje publiczne (Dz. U. Nr 70, poz. 443), oświadczam, że pracowałem/pracowałam, pełniłem/pełniłam służbę, byłem/byłam świadomym i tajnym współpracownikiem* organów bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 i 4 powołanej ustawy.

.....
(własnoręczny podpis)

* Właściwe podkreślić

Część B* (tajne po wypełnieniu)

Lp.	Organ bezpieczeństwa państwa określony w art. 2 ustawy z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944—1990 osób pełniących funkcje publiczne	Funkcja	Data podjęcia i zakończenia pracy, służby lub współpracy

Dodatkowo wyjaśniam:

.....

.....

.....

.....
(własnoręczny podpis)

*Wypełniają osoby, które oświadczyły, że służyły, pracowały lub współpracowały z organami bezpieczeństwa państwa, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944—1990 osób pełniących funkcje publiczne (Dz. U. Nr 70, poz. 443).

444

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 czerwca 1997 r.

w sprawie określenia trybu wyznaczania zakładów pracy, w których jest wykonywana praca, o której mowa w art. 85 § 1 Kodeksu karnego, szczegółowych obowiązków tych zakładów i instytucji użyteczności publicznej w zakresie wykonywania tej pracy oraz szczegółowych zasad gospodarowania środkami uzyskanymi z jej wykonywania, jak również szczegółowych zasad wynagradzania wyznaczonych pracowników odpowiedzialnych za organizację pracy skazanych i jej przebieg, a także określenia ulg podatkowych dla tych zakładów i instytucji.

Na podstawie art. 124¹ § 2 Kodeksu karnego wykonawczego zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Na wniosek prezesa sądu wojewódzkiego wojewoda wyznacza zakłady pracy, w których jest wykonywana praca, o której mowa w art. 85 § 1 Kodeksu karnego, zwane dalej „pracodawcami”, spośród mających siedzibę na terenie województwa:

- 1) pracodawców, dla których organem założycielskim jest terenowy organ administracji rządowej, po porozumieniu z tymi pracodawcami,
- 2) pracodawców, dla których organem założycielskim jest organ samorządu terytorialnego, jeżeli ten organ wyrazi na to zgodę,

3) przedsiębiorstw państwowych utworzonych przez naczelne lub centralne organy administracji rządowej, jeżeli pracodawca wyrazi na to zgodę.

2. Wykaz wyznaczonych pracodawców, o których mowa w ust. 1, wojewoda przesyła prezesowi sądu wojewódzkiego.

§ 2. Pracodawca, w tym również instytucja użyteczności publicznej, w której jest wykonywana praca, o której mowa w art. 85 § 1 Kodeksu karnego, powinien tak zorganizować pracę skazanych, aby była ona wydajna i kształtowała pożądaną postawę skazanych.

§ 3. Pracodawcy są obowiązani zgłaszać właściwemu sądowi rejonowemu rodzaj pracy i liczbę miejsc pra-